

KRZEKAĆ (1) *vb impf*

inf krzekać.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. (z Cn).

Pokwikiwać, pochrzękiwać, wydawać dźwięki charakterystyczne dla okresu rui; tu o świniach; subare Mącz; quirritare Cn: Subo, est porcorum cum libidinem exercent aut appetunt, Slinić lie krzekác/kiernozować álbo kiernożić. Mącz 426a.

Synonimy: kiernożić, kiernozować.

Cf **KRZAKAĆ, KRZECZEĆ, KRZEKOTAĆ, KRZEKTAĆ**